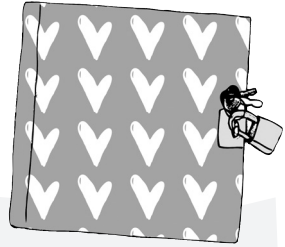

1.

Sanne@Sanne

Ik kan maar aan één ding denken: de solo! Ik hoop zo dat ik de solo krijg! Volgende week doe ik mee met de auditie, superspannend én leuk. Maar laat ik eerst iets meer over mezelf vertellen.

Ik heet Sanne en daarom noem ik mijn dagboek:

Sanne@Sanne. Waarom ik iets over mezelf ga opschrijven? Dat komt eigenlijk vooral door mijn juf. Ik zit in groep acht, en juf Sophie is mijn juf.

Juf Sophie is een opschiet-juf: 'snel je schriften pakken', 'snel je taak afmaken', 'snel pauze' en 'snel naar binnen'. Ze is zelf ook heel snel; als je één keer met je ogen knippert, staat ze al naast je. Juf Sophie traint voor de marathon. Hardlopen is haar favoriete bezigheid. Laatst vroeg ik haar waarom ze hardlopen zo leuk vindt. Ze gaf geen antwoord, maar ze wilde weten waarom ik dat vroeg. 'Zomaar,' antwoordde ik.

'Niemand heeft mij ooit die vraag gesteld,' zei ze. 'Volgens mij vraag jij je vaker van alles af.'

Toen wilde ik zeggen: 'Ik heb de hele dag vragen, alleen is daar nooit tijd voor.' Maar ik kreeg nog geen seconde om antwoord te geven, want juf gaf me gelijk dit boekje.

'Schrijf eens iets over jezelf op,' zei ze. 'Dan hoef je niet altijd alles aan anderen te vragen. Je krijgt vaak vanzelf antwoord op je eigen vragen.'

En weg was ze.

Juf Sophie krijgt het voordeel van de twijfel. Zo heet dat toch? Ik ga proberen mijn vragen en antwoorden op te schrijven. Sanne@Sanne slaat op wat ik doe (vanbuiten) en wat ik denk (vanbinnen). Ik voel me soms anders dan ik doe, of ik denk soms dat ik anders moet doen. Dat laatste

klinkt nogal ingewikkeld en dat is het ook.

Ik ben twaalf jaar en ik heb lang bruin haar. Thuis draag ik het in een staart en op school los. Dat zit zo: met een staart heb ik een appelhoofd, dus dik en bol; met los haar verandert mijn ronde hoofd natuurlijk niet, maar het valt wel minder op. Er is één klein probleempje: mama vindt los haar slordig staan. Dus doe ik het thuis vast en onderweg naar school los. Verder zou ik graag langer willen zijn, hopelijk komt dat nog. En groei ik alleen in de lengte, en niet in de breedte. Ik vind mezelf nu iets (nou ja, meer dan iets) te dik. Laatst hoorde ik op de radio dat kinderen in hun slaap groeien. Kinderen in de groei moeten tien uur per nacht slapen. Ik schrok me rot, want ik slaap soms maar zes uur per nacht. Ik kan niet goed inslapen omdat ik vaak lig te tobben (raar woord eigenlijk). Laatst zei Esther tegen me: 'Niet iedereen vindt jou leuk.' Dan heb ik duizend vragen: wie is iedereen, waarom ben ik niet leuk, waarom zegt ze dat?

Verder heb ik last van hoogtevrees en ben ik bang voor spinnen en mieren. Toen ik vier was ben ik een keer in een mierenhoop gaan zitten. Er bestaan rode en zwarte mieren. Zwarte mieren doen niets. De rode wel, ze steken. Het waren rode mieren. Iedereen vond me dom omdat ik was blijven zitten. De pijn ging over, maar ik bleef me dom voelen.

Het is een Family story geworden. Zit je weer in een mierenhoop? zegt Sjaak dan. Sjaak is mijn broer. Hij is niet interessant genoeg om veel tijd aan te besteden. ~~Sorry~~, zo bedoel ik het niet. Sjaak en papa zijn samen te vatten met één woord: voetbal. Ze kijken alle wedstrijden op tv, praten over voetbal of zijn op de club te vinden. Voetbal interesseert mij totaal niet. ~~Sorry~~, ik vind voetbal totaal zinloos. Nu streep ik twee keer sorry door, ik heb namelijk een sorry-verbod van Esther gekregen. Esther is voor de helft mijn vriendin en voor de andere helft niet. Oeps, dat klinkt alweer ingewikkeld...

'Doe niet zo ingewikkeld,' zegt Esther minimaal vijf keer per dag tegen me. Dan ga ik natuurlijk weer sorry zeggen, want ze is vaak best aardig. Vandaag wenste ze me succes met de auditie voor het schoolkoor. Onze school heeft een heel bekend schoolkoor en een dansgroep. De dansgroep heeft zelfs een keer een prijs gewonnen! Je mag niet zomaar meedoen, je moet eerst auditie doen. Het schoolkoor heeft een paar nieuwe leden nodig en een solist voor een speciaal koor- en dansproject. Het nummer dat ik wil zingen, oefen ik elke dag. Dan zing ik mee met mijn iPhone. Binnenkort is de auditie. Echt spannend, ik wil zo graag die solo zingen!

De iPhone laat van zich horen. Esther!

'Hé Esther, ik dacht toevallig net aan...'

'Weet jij meer over die auditie?' valt Esther haar in de rede.

'Auditie?' herhaalt Sanne.

'Doe nou niet of je er niets van weet. Het staat in jouw agenda.'

De toon van Esther klinkt een beetje verwijtend.

'Wat wil je weten?' vraagt Sanne.

'Nou, gewoon alles,' antwoordt Esther. 'Wanneer, hoe laat, wat trek je aan, moet je voorzingen?'

Sanne bladert in haar agenda. 'De auditie voor het koor is over twee weken, vrijdagmiddag de 2^e, direct na schooltijd. Het wordt een koor- en dansproject, wist je dat? Het optreden is waarschijnlijk in de Schouwburg. Voor de auditie moet je een liedje van maximaal drie minuten instuderen, en je moet je van tevoren opgeven. Oeps, dat heb ik nog niet gedaan! Je kunt auditie doen voor het koor of voor de solo. Ik ga dus voor de solo. Ik trek denk ik mijn lange blauwe blouse aan.'

'Ik doe iets met glitters aan, of nee, dat jurkje met die fluorescerende bandjes. Voor de solo wil ik wel opvallen. Wat vind jij?' Esther wacht niet op antwoord, ze ratelt verder. 'Ik krijg twee extra zanglessen van Suzy, je weet wel. Ze heeft als koordirigente

al jaren succes met ons schoolkoor. Wist je dat Suzy zelf ook artieste is? Ze treedt op bij het Sister duo. Ze is echt goed, vooral haar performance. Zie je morgen, doe!

Sannes vinger trilt als ze op haar telefoon het rode rondje aantikt om het contact te verbreken. Het is alsof ze heel hard van een glijbaan naar beneden zoekt en kopje onder gaat in het zwembad. Esther vraagt niet naar haar auditie. Nee, Esther is dus ook van plan om te auditeren! Niets mis mee, behalve dat Esther in alles duizend keer beter is. En ze krijgt ook nog eens zanglessen! Van Suzy, die ook de selectie voor de solo doet.

'Kansloos,' mompelt Sanne tegen zichzelf.

2.

Sanne staart voor zich uit. Weg blij gevoel! Solo-auditie doen is zinloos. Met haar extra zanglessen wordt Esther toch de solo-finalist.

Misschien maar beter ook, mama klaagt al zo vaak dat ze zuinig aan moeten doen, ze gaat echt geen zangles betalen. Of zal ze dan met het koorproject meedoen, zonder kans op een solo? Maar nee, ze wil uitblinken, ergens goed in zijn.

Sanne pakt haar agenda en krast het woord auditie zo hard weg dat de bladzijde scheurt.

‘Performance,’ zegt ze hardop. Ze heeft het woord vaker gehoord, maar wat het betekent? Ze tikt het in op haar iPhone. Er verschijnt een ingewikkelde zin over je fysieke verschijning tijdens het optreden. Fysiek is hoe je eruitziet, weet ze.

‘Kansloos,’ mompelt ze. Esther is lang, slank en knap. Met een glitterjurkje is ze letterlijk de uitblinker.

‘Hé, ondergrondse mol.’ Sjaak staat opeens naast haar. Sanne kijkt verbaasd op. Ze heeft hem niet horen binnenkomen.

‘Doe normaal,’ zegt ze. ‘En de volgende keer wel even kloppen!’

‘Je kijkt als een mol die de weg kwijt is. Heb jij soms mijn groene sok in je la?’ Sjaak trekt haar kast open.

‘Stop! Mijn kast is privé.’

Sjaak doet een stap achteruit. Hij draagt zijn korte zwarte voetbalbroek met een groene kniekous eronder.

‘Ik kijk wel even voor je.’ Sanne graaft met twee handen in haar sokken.

‘Heb je ruzie met je agenda?’ informeert haar broer.

‘Jij hebt toch geen verstand van dat soort dingen. Het is alleen maar voetbal, voetbal en sokken.’

Sanne trekt een lange, groene sok tevoorschijn uit haar la. 'Sorry,' mompelt ze. Ze verwacht dat Sjaak de sok uit haar handen trekt en wegsprint. Of dat hij op zijn minst commentaar geeft over die ene sok in haar la.

Hij kijkt haar vragend aan, helemaal niet Sjaakachtig. 'Hoezo?' Haar alarmlicht schakelt van rood over op groen.

Ze vertelt in een paar woorden over Esther, haar zanglessen voor

de auditie en ze spreekt het woord per-for-mance langzaam uit.

Sjaak trekt de andere sok aan, hij staat op een been en maakt wat hinkelbewegingen.

'Lucas, de broer van Esther, speelt hoogste jeugdklasse,' vertelt hij.

'Nou en,' zegt Sanne.

'Bij zijn training sta ik altijd te kijken. Ik leer er veel van.'

Sjaak pakt zijn telefoon en laat haar een filmpje zien. Een lange jongen met kort haar trapt behendig tegen de bal.

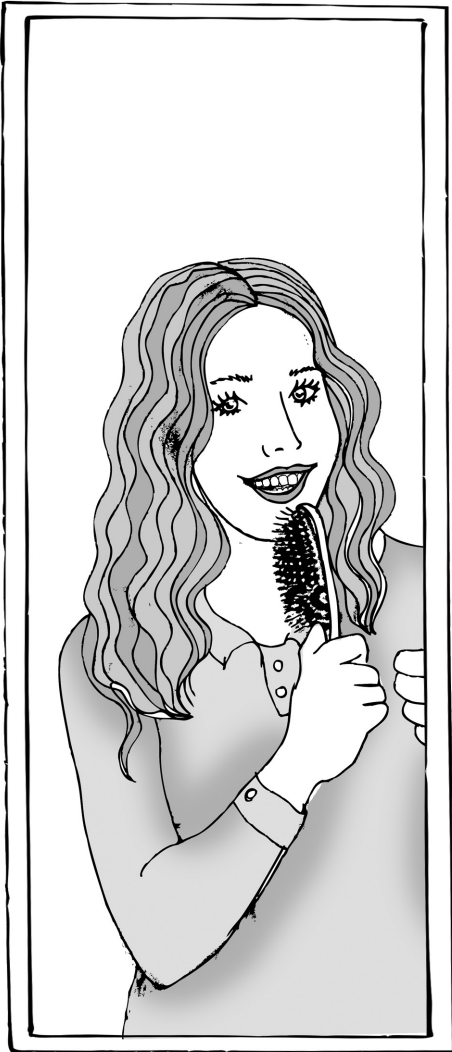
'Ik ken hem wel,' zegt Sanne. 'Nou ja, ik weet dat hij de broer van Esther is. Hij ziet er goed uit.' Ze onderdrukt een giechel.

'Ik kijk naar zijn techniek.'

'Soepel,' vindt Sanne.

'Ja, die jongen heeft een top performance. Hij doet altijd alsof hij de beste is. Kijk, zo.' Sjaak gaat rechtop staan en maakt een paar schijnbewegingen.

Sanne glimlacht. 'Ik word bijna lid van je fanclub,' zegt ze.

‘Van Lucas geleerd... nou ja, door te kijken.’

‘Moet ik soms ook bij Esthers zanglessen gaan kijken? Sorry, dat doe ik echt niet. Dan ben ik nog liever een mol,’ zegt Sanne.

‘Gewoon een tip. Zelf moet je natuurlijk aan je conditie werken.’ Sjaak heeft zijn sok aangetrokken en loopt de kamer uit. Bij de deur blijft hij staan. ‘Bedankt voor die sok.’

De kastdeur met spiegel staat half open. Sanne ziet zichzelf tegen de rand van haar bed zitten. Een beetje onderuitgezakt met opgetrokken schouders. Ze zoekt een meezingnummer op haar iPhone. Vanaf de begintonen neuriet ze mee om gelijk de goede toon te kunnen pakken.

Om meer lucht te krijgen komt ze overeind. Ze duwt de kastdeur met spiegel dicht en gaat er half voor staan, al mee bewegend op het ritme van de muziek. Het liedje kent ze uit haar hoofd. Af en toe kijkt ze even in de spiegel. Ze ziet dat ze steeds dezelfde bewegingen maakt. Fout! klinkt er in haar hoofd. Het is behoorlijk saai om steeds hetzelfde te doen. Opeens lijkt de tip van Sjaak niet meer zo vreemd...

Sanne@Sanne

Omdat ik niet op een sport zit, heb ik altijd gedacht dat ik onsportief ben. (Ik heb wel zwemdiploma A en B, maar daar deed ik in totaal maar liefst twee jaar over). Vanaf nu ga ik mijn conditie verbeteren door te dansen en te zingen. En ik ga ook aan mijn performance werken!

